

ת"פ 3626/04/18 - מדינת ישראל נגד אברהם אברהמי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3626-04-18 מדינת ישראל נ' אברהמי

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל - באמצעות ב"כ עו"ד
גינגולד, שלוחת תביעות ראשון לציון

המאשימה

נגד

אברהם אברהמי -
באמצעות ב"כ עו"ד גיא קפרי

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר דיוני בביצוע עבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; **והטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב-1982. בהמשך הורשע גם בביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(ב) לחוק ועבירה נוספת של הטרדה באמצעות מתקן בזק.

2. על פי עובדות כתב האישום הכיר הנאשם אישה באתר היכרויות ונפגש עמה 3 פעמים במהלך שנת 2017 לבילוי משותף. לאחר מפגשם השלישי, ביקשה המתלוננת לסיים את הקשר עם הנאשם. בין החודשים ינואר-אפריל 2018 שלח הנאשם למתלוננת 539 הודעות באמצעות יישומון ה"וואטסאפ". ארבע מאותן הודעות צוטטו בכתב האישום, וניתן לומר שהן הכילו גידופים קשים, בוטים ומתלהמים, קללות ונאצות, אמירות גנאי ואיחולים למותה של המתלוננת. נוסף על כך איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שינהג כלפיה באלימות וירצח אותה. לא מצאתי לצטט את כל אמרותיו הקשות של הנאשם כפי שפורטו בכתב האישום. ואולם, על מנת להבין את עצמת האמרות, דומני שאין מנוס מלצטט לפחות חלק מהן: "...וואי אני שונא אותך כל כך ברמה כזו שאם סוף העולם מגיע ואני יודע שכולנו נמות אני פשוט מגיע עד אליך ועושה את זה בעצמי... אולי אני אבוא אליך הביתה ולא תרגישי גיבורה... מגיע לך שיאנסו אותך עוד 40 פעמים שתתפרקי לגמרי ותגמרי בבית חולים לחולי נפש שם מקומך הראוי..." ובהודעה נוספת: "...את בטלפון את יכולה לברוח, שאני אראה אותך ואני אראה אותך, את לא תוכלי, אני אמרר לך את החיים יא כלבה מקומך בקבר תתאבדי כבר את נשמה מבוזבזת, את לא תסיימי אתי, אני אסיים אתך וכשאני אסיים איתך את תבכי דם... ואני ממליץ לך לא לישון היום בבית ולא השבוע, כי כל יום יחכה לך מתחת לאוטו ולבית הפתעה אחרת..." ועוד כהנה וכהנה.

בהמשך, ביום 1.4.2018 התקשר הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת ואמר לה: "יא זונה אם לא פיטרו אותך עד עכשיו אני אדאג שיפטרו אותך".

על פי פרט האישום השני, בכתב האישום המתוקן, הפר הנאשם את ההוראה החוקית שניתנה לו בעקבות האירוע הראשון, כאשר התקשר למתלוננת פעם נוספת מספר רב של פעמים.

3. בהתאם להסדר הדיוני בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן והתקבלו בעניינו שני תסקירים.

מתסקיר שירות המבחן מיום 22.10.2018 (להלן: התסקיר הראשון) עולה שהנאשם סובל מהפרעה עצבית המתבטאת בחולשה או בשיתוק של שרירי הפנים, והתסקיר התייחס להשלכות של הפרעה זו על חייו. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, והביע חרטה על התנהגותו. לדבריו, הרגיש שהמתלוננת לא מעוניינת בקשר עמו חרף רצונו למסד עמה את הקשר, דבר שהציף בו תחושות כעס. שירות המבחן התרשם מהבנה ראשונית שגילה הנאשם לחומרת התנהגותו ומיכולתו לראות את עצמו כמי שנהג באלימות. בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת, ומבלי להיכנס לפרטי השיחה, עלה שהיא נתונה במצוקה רגשית.

הנאשם הופנה על ידי שירות המבחן למרכז למניעת אלימות במשפחה בראשון לציון, וממידע שהתקבל מגורמי הטיפול עלה שהוא הגיע באופן קבוע לפגישות, והביע חרטה וצער על מעשיו. על פי התרשמות שירות המבחן לנאשם קושי בשליטה על דחפיו ובהצבת גבולות פנימיים, אולם מנגד צוין לחיוב רצונו להיעזר בגורמי הטיפול. בשים לב לאמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של צו מבחן למשך שנה וחצי, לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

לבקשת ההגנה התייחס שירות המבחן גם לשאלת האפשרות לביטול הרשעתו של הנאשם. ואולם, בשקלול הנתונים, ומשלא הוצגה פגיעה קונקרטית בשיקומו, לא בא שירות המבחן בהמלצה לסיים את ההליך המשפטי בדרך של ביטול ההרשעה.

4. נוכח המלצה זו, ביקש ב"כ הנאשם להפנותו פעם נוספת לשירות המבחן.

מתסקיר נוסף מיום 25.12.2018 (להלן: התסקיר השני), עולה שהנאשם התמיד בטיפול, אולם הטיפול הופסק בגלל סיבות שאינן קשורות בו. גורמי הטיפול התקשו להעריך את התרשמותם מהנאשם, אולם הדגישו את התמדתו ואת התנהלותו האחראית ביחס לטיפול. במקביל, המשיך הנאשם במעקב פסיכיאטרי ונטל טיפול תרופתי שסייע לו והקל על הרגשתו. חרף המוטיבציה שהפגין נמצא שהנאשם מחזיק עדין בגישה קורבנית וזקוק לתהליך טיפולי ארוך.

הנאשם, שעבד כמחסנאי, הציג בפני שירות המבחן מכתב ממעסיקו בו נכתב שבשל "הרגישות והאמינות" הנדרשת מעובד למוצרי הייבוא הנמצאים במחסן, הרי שבמידה ויורשע יאלצו לבחון מחדש את המשך העסקתו. חרף האמור, לא שינתה קצינת המבחן מהמלצתה שלא לבטל את הרשעת הנאשם, תוך שהסבירה שלא מצבו ישנה חשיבות להותירה על כנה, זאת בשים לב לקושי שגילה בהפנמת תכנים טיפוליים, לגישה הקורבנית שגילה, לקושי בהבעת אמפטיה כלפי המתלוננת וההכרה בנזק שהסב לה.

שירות המבחן חזר על המלצתו להטיל על הנאשם צו מבחן, מאסר על תנאי ופיצוי.

5. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרת מעשיו של הנאשם, שלדבריו השיגו את מטרתם בכל הנוגע להפחדת המתלוננת, שחששת מהנאשם עד היום. נוסף על כך הפנה לתסקירים, מהם עולה ששירות המבחן התרשם, בין היתר, מהאובססיות של הנאשם, נטייתו לקורבנות עצמית, קשייו להפנים את חומרת מעשיו, קשייו בוויסות דחפים, כאשר במצבי דחק הוא עלול להגיב באופן אימפולסיבי וכוחני. אשר לשאלת ביטול ההרשעה, צוין שהמלצת שירות המבחן הייתה שלא להימנע מהרשעתו של הנאשם, ואת העובדה שאין ביכולתו של הנאשם להוכיח נזק קונקרטי.

ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, ועתר לקביעת מתחם עונשי הולם הנע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין מספר חודשי מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם עתר למקמו באמצע המתחם, ולגזור עליו עונש של מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס, וכן לחייבו לחתום על התחייבות כספית. מטעם המאשימה הוגשה פסיקה התומכת בעמדתה העונשית.

6. מנגד ציין ב"כ הנאשם שמתוך 539 ההודעות המופיעות בכתב האישום, לא כולן היו מטרידות. נוסף על כך טען שבשים לב לתקופה הארוכה בה נשלחו ההודעות, הרי שבממוצע נשלחו לא יותר מ 4-5 הודעות ביום. ב"כ הנאשם הסביר שהנאשם ביצע את המעשים על רקע תחושת פגיעה מהמתלוננת, וציין שאין מדובר באדם בעל אישיות עבריינית או באדם המאיים על אדם אחר לצורך פתרון מחלוקות. ב"כ הנאשם הפנה ללקות המפורטת בתסקיר שירות המבחן, שלדבריו השפיעה על הנאשם מבחינה רגשית בכל הנוגע "ליחסים שבינו לביתה". לדבריו, הנאשם הבין שאסור היה לו להתנהג כפי שהתנהג, וכי הוא מעוניין לרכוש כלים שיסייעו לו להתנהל אחרת.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הוגשו מטעמו מספר מסמכי אבחון משנים עברו (נ/1-3), כאשר נטען שחרף הלקות, סיים הנאשם את לימודיו עם תעודת בגרות (נ/4). בהמשך התגייס הנאשם לצבא וסיים שירות סדיר מלא (נ/5), כל זאת תוך השקעת מאמץ אדיר מצדו.

לדברי ב"כ הנאשם המלצת שירות המבחן שלא להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם, נבעה מכך שבמועד כתיבת התסקיר היה פתוח נגדו תיק נוסף, שבינתיים נסגר. עוד הוסיף שהרשעה פלילית תפגע בנאשם ואף הגיש מסמך מאת מעסיקו של הנאשם (נ/6) התומך בכך. ממסמך המעסיק עולה שהנאשם מועסק בחברת טקסטיל בתפקיד מחסנאי ייבוא. לדברי המעסיק הנאשם הינו אדם אחראי, הממלא את תפקידו לשביעות רצונו. לצד זאת ציין כי "בשל הרגישות והאמינות הנדרשת מעובד הנגיש למוצרי הייבוא הנמצאים במחסן, באם הנדון יורשע בפלילים ניאלץ לבחון מחדש את המשך העסקתו".

עוד נטען שהנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא, הביע צער וחרטה ומוטיבציה להמשך טיפול, וכי יש לשפוט אותו בהתאם לנקודת הפתיחה שלו. בעניין זה הוגש מסמך מאדם המלווה את הנאשם במסגרת ארגון רווחה בעיריית רחובות (נ/7), המתאר את הקשיים עמם נאלץ להתמודד בחייו. להשלמת התמונה הוגשו מסמכים המעידים על מצבו הכלכלי הקשה (נ/8-9).

אשר למעשי הנאשם באירוע הנוכחי, טען שלנאשם אל הייתה בשום שלב כוונה להוציא את האיומים מן בכוח אל הפועל.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, הביע צער וחרטה על מעשיו, והסביר שמעשיו יצאו מכלל שליטה. לדבריו, לראשונה בחייו יצאו ממנו "דברים שלא הייתי מודע להם", המהווים אירוע טראומטי שילווה אותו בהמשך חייו.

הנאשם הסביר שהפיק לקחים מהאירוע ושהשיחות אותן הוא מקיים עם גורמי המקצוע עוזרות לו. לדבריו, הרשעה תקשה עליו למצוא עבודה בשים לב ללקות ממנה הוא סובל, זאת מעבר לתחושה הקשה שתלווה אותו. בדיון מאוחר יותר שנערך לאחר שהנאשם צירף תיק נוסף, חזר בו מעתירתו להימנעות מהרשעה וביקש לצמצם את משך עבודות השירות שיוטלו עליו.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע העברייני נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

במקרה שלפני פגע הנאשם בשלוות נפשה של המתלוננת, כאשר ניתן לומר שמדובר בפגיעה קשה ביותר בשים לב לכמות המסרונים, לתוכנם, ולפרק הזמן הארוך בו נשלחו על ידו.

נסיבות ביצוע העבירה פורטו לעיל ואינני מוצא טעם מיוחד לחזור עליהם פעם נוספת, כאשר ניתן לסכם ולומר שהן מלמדות על אובססיביות ועל חוסר מעצורים מצדו של הנאשם.

9. מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים משתנה והיא נגזרת, על פי רוב, מהאיזון בין כמות המסרים המועברים לבין תוכנם [ראו דברי השופט רובינשטיין בע"פ 10462/03 הראר נ' מדינת ישראל (30.6.2005) פסקה י"ב (להלן: עניין הראר)], לפיהם עבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק יכולה להתגבש בין אם נתקיימו מספר רב של שיחות ("המבחן הפיסי") ובין אם תוכן השיחה מצביע על קיומה של הטרדה ("מבחן התוכן"). על אף שניתוח זה ניתן כחלק מניתוח יסודות העבירה, במסגרת ערעור על הכרעת הדין, הרי שקביעה זו יושמה בהמשך על ידי הערכאות השונות גם לצורך בחינת סוג ומידת העונש שהוטל על מבצעי העבירות].

10. מפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה, כמו גם מפסקי דין נוספים, נקבע מתחם עונשי הנע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד מאסרים בפועל, לתקופות מתונות של עד שנה. עוד ניתן למצוא שעונשי מאסר בפועל או עבודות שירות הוטלו, על פי רוב, על נאשמים שביצעו עבירות הטרדה ואיומים בתוך המשפחה, או על נאשמים בעלי עבר פלילי, או על נאשמים שאיימו על אנשים מתוך כתלי הכלא, או על נאשמים שהטרידו תוך הפרת צו בית משפט [ראו רע"פ 7413/14 אביהו דוד נ' מדינת ישראל (17.11.2014); רע"פ 2472/14 חליל נ' מדינת ישראל (24.6.2014); רע"פ 1738/15 שוקרי נ' מדינת ישראל (11.3.2015); עפ"ג (מרכז) 45058-03-16 בן שטרית נ' מדינת ישראל (8.5.2016); עפ"ג (מרכז) 26073-12-12 פלוטניקוב נ' מדינת ישראל (5.3.2013); ע"פ (מרכז) 32320-09-12 אספורמס נ' מדינת ישראל (25.12.2012); עפ"ג (ת"א) 62811-11-14 פלוני נ' מדינת ישראל (18.2.2015); ת"פ (רמ') 6235-09-13 מדינת ישראל נ' פלוני (16.6.2015)].

11. ב"כ הנאשם הגיש מטעמו את ת"פ (רח') 19480-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (19.3.2018), בו הוטל צו של"צ וצו מבחן תוך הארכת מאסר מותנה לנאשם שהורשע בעבירות דומות ואף בעבירות חמורות יותר, זאת לאחר

שעבר הליך שיקומי משמעותי. עם זאת, פסקי הדין שאוזכרו לעיל, רובם של ערכאות גבוהות, מלמדים שמדובר בהחלטה חריגה, שהתאימה לנסיבותיו האישיות של אותו נאשם ולהליך השיקומי הייחודי שעבר.

12. לאור האמור ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, אני קובע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל של 12 חודשים. אציין שאינני מוציא מכלל אפשרות קביעת מתחם נמוך יותר שיחל בצו של"צ כעונש עיקרי, במקרים בהם ההטרדות תהיינה בדרגת חומרה פחותה.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

13. אשר למיקומו של הנאשם בגדרי המתחם נתתי דעתי לעברו הנקי, לעובדה שקיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. נוסף על כך יש לתת את הדעת להשפעת עונש מאסר על חייו ועל דימויו העצמי של הנאשם. בנסיבות העניין אני סבור שהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל על הנאשם תהווה עונש חמור מדי עבורו, לא רק בשל העובדה שמדובר יהיה בעונש ראשון שיקבל בימי חייו, אלא גם, ובעיקר, בשל הלקות המתוארת בתסקיר שירות המבחן ובמסמכים הרפואיים שהוגשו, המבססים חשש שמא יקשה על הנאשם לשהות בין כתלי הכלא הרבה מעבר לקושי האינהרנטי הכרוך בריצוי עונש מאסר על ידי אדם שאינו סובל מאותה לקות. בנסיבות אלו יש לברך את המאשימה על הסכמתה להטיל על הנאשם עונש לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, אולם גילה קושי בהפנמת התכנים הטיפוליים. חרף תקופת טיפולים ארוכה, עדין מחזיק הנאשם בגישה קורבנית ומתקשה להביע אמפטיה כלפי המתלוננת, שכאמור מצויה במצוקה רגשית מאז האירוע. הנאשם הסביר את נסיבות ביצוע העבירה על רקע קשייו האישיים, ובכלל זה יצירת קשר זוגי, אולם לטעמי אין בכך כדי להקהות מחומרת מעשיו כלפי המתלוננת או להצדיקם.

מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם השתלב בהליך טיפולי, ומשכך ישנה חשיבות לעודדו להמשיך בדרך זו, כפי שהומלץ בתסקיר. מסיבה זו יש להטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה עליה המליץ שירות המבחן, זאת לצד עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לתקופה מדודה שלא תחבל בהליך השיקומי.

14. נוכח פגיעת הנאשם במתלוננת, יש לחייבו לפצותה. לא נעלם מעיני מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם. עם זאת, כבר נקבע לא אחת שהתחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם אינה רלוונטית לעניין קביעת גובה הפיצוי, זאת מן הטעם שפיצוי לנפגע העבירה אינו בבחינת עונש נוסף המוטל על נאשם בגין ביצוע העבירה, ומשכך הוא אינו קשור ביכולתו הכלכלית, כשם שבמשפט אזרחי לא נבדקת יכולתו של החייב טרם קביעת החיוב [ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נ' מדינת ישראל (24.7.2006); רע"פ 2174/11 לוזון נ' מדינת ישראל (25.5.2011); ע"פ 1076/15 טווק נגד מדינת ישראל (07.06.2016)].

סוף דבר

15. בשים לב לאמור, ובשל נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, מצאתי להטיל עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 4 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות. הנאשם ירצה את עבודות השירות במועצת הפועלים בראשון לציון, בהתאם לתכנית שהוכנה על ידי הממונה על עבודות השירות, או בכל מקום אחר שייקבע על ידי הממונה. לאור פציעתו של הנאשם וחלוף הזמן, יזמן הממונה על עבודות השירות את הנאשם לצורך גיבוש תכנית חדשה המתאימה לו, זאת לא יאוחר מיום 15.5.2018. מובהר לנאשם שכל חריגה מנהלי עבודות השירות יכול ותגרור אחריה את הפסקת עבודות השירות וריצוי יתר העונש במאסר ממש. הממונה יעביר את חוות הדעת המעודכנת לאישור בית המשפט לא יאוחר מיום 1.6.2019.

ב. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ג. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים.

ד. פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלוננת, עדת תביעה 1 בכתב האישום, שיקוזזו מהפקדות שהפקיד הנאשם בתיקי המעצר, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת. ככל שקיימת מניעה חוקית, הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.8.2019, ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שתעביר המאשימה למזכירות בית המשפט עד ליום 18.4.2019. ככל שתוותר יתרה בקופת בית המשפט לאחר קיזוז הפיצוי, היא תושב לנאשם.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע, בתוך תקופה של 3 שנים מהיום. ההתחייבות תיחתם עד ליום 18.4.2019. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

16. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

17. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ט, 15 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.